

KRONIEKEN VAN DE KONINGEN VAN ISRAEL

Robert De Telder

Eerste druk 2017

ISBN: 978 94 021 6943 0

NUR: 683

Wettelijk depot: D/2017/Robert De Telder/Auteur
uitgever

Trefwoorden: Bijbel, oudheidgeschiedenis, Egyptologie,
Assyriologie

Foto cover: Auteur

Tenzij anders aangeduid werd de Statenbijbelvertaling
gebruikt.

© Verantwoording beeldmateriaal: Alle afbeeldingen
behoren naar de mening van de auteur tot het ‘public
domain.’ De tijdschema’s werden door de auteur
ontworpen en samengesteld.

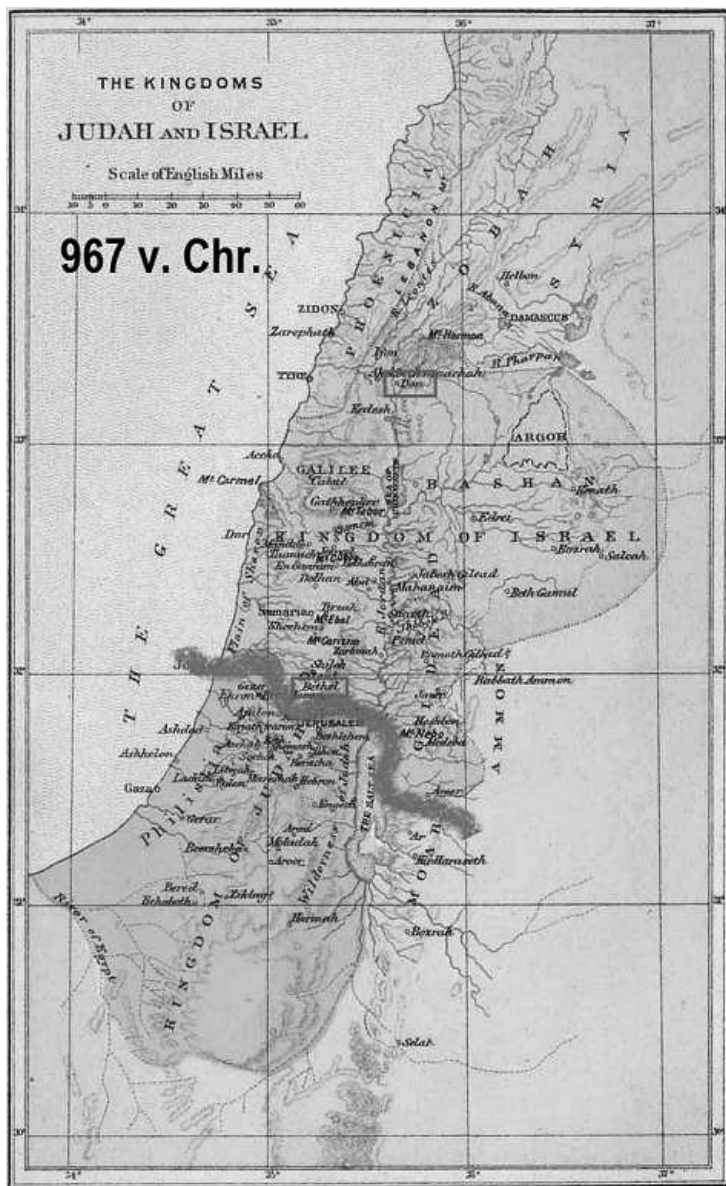
Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of
openbaar gemaakt worden door middel van druk,
fotokopie, microfilm, internet of op welke wijze dan ook,
zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoudsopgave:	blz.:
Inleiding	5
Het begin	7
Kroniek van Jerobeam I	11
Kronieken van Nadab, Baesa en Ela	39
Kroniek van Omri	49
Kroniek van Achab	59
Kroniek van Joram	71
Kroniek van Jehu	83
Kroniek van Joahaz	90
Kroniek van Joas	95
Kroniek van Jerobeam II	105
Kronieken van Menahem en Pekahia	117
Kroniek van Pekah	127
Kroniek van Hosea	137
De verloren tien stammen en hun herstel	147
Zebulon: in verleden, heden en toekomst	157
Overige boeken van Robert De Telder	169

Inleiding

Naar het boek der ‘Kronieken der koningen van Israël’ wordt in de Bijbelboeken 1 en 2 Koningen telkens aan het einde van een behandelde kroniek van een koning van Israël verwezen. Het is een boek dat over de eeuwen heen niet bewaard is gebleven wat door elke liefhebber van Bijbelse- en wereldgeschiedenis als spijtig bevonden wordt.

De geschiedenis van de koningen van Israël halen we vandaag uit de historische boeken van de Bijbel, de psalmen, uit de werken van de oudheidshistoricus Flavius Josephus en uit de Joodse overleveringen en legendes.



Het begin

De koningen van het tienstammenrijk Israël hebben hun aanvang bij de splitsing van het Verenigd Koninkrijk van Salomo bij diens dood in het najaar van 967 v. Chr. Onder leiding van Jerobeam I scheurden zich toen tien van de twaalf stammen misnoegd van de troonopvolger van Salomo: diens zoon Rehabeam, af.

De oorsprong van de twaalf stammen gaat terug naar de aartsvader Jacob in de achttiende eeuw voor Christus. Het begin was aanvankelijk een grote familie van zeventig-plus mensen die in een clanverband rond de aartsvader Jakob/Israël leefden. Als twaalf stammen zijnde trokken zij als een gevolg van een wereldwijde hongersnood in het jaar 1699 v. Chr. naar Egypte. Dat land had onder de leiding van Jozef, een van de twaalf zonen van Israël, als onderkoning tijdens de geprofeteerde zeven jaar van overvloed de nodige voorzorgen genomen en werd zodoende een broodschuur tijdens de zeven jaar van honger die op de periode van overvloed volgde. De geschiedenis van de door zijn broers naar Egypte verkochte Jozef is wereldbekend. Het is in Egypte dat Israël, de twaalf stammen tot een natie zouden uitgroeien

*Genesis 46:1 En Israël verreisde met al wat hij had, en hij kwam te Ber-seba, en hij offerde offeranden aan den God van zijn vader Izak. 2 En God sprak tot Israël in gezichten des nachts, en zeide: Jakob, Jakob! En hij zeide: Zie, hier ben ik! 3 En Hij zeide: Ik ben die God, uws vaders God; **vrees niet van af te trekken naar Egypte; want Ik zal u aldaar tot een groot volk***

zetten. 4 Ik zal met u aftrekken naar Egypte en Ik zal u doen weder optrekken, mede optrekkende; en Jozef zal zijn hand op uw ogen leggen. 5 Toen maakte zich Jakob op van Ber-seba; en **de zonen van Israël** voerden Jakob, hun vader, en hun kinderen, en hun vrouwen, op de wagenen, die Farao gezonden had, om hem te voeren. 6 En zij namen hun vee, en hun have, die zij in het land Kanaän geworven hadden, en zij kwamen in Egypte, Jakob en al zijn zaad met hem; 7 Zijn zonen, en de zonen zijner zonen met hem; zijn dochteren, en zijner zonen dochteren, en al zijn zaad bracht hij met zich in Egypte.

8 **En dit zijn de namen der zonen van Israël**, die in Egypte kwamen: Jakob en zijn zonen. De eerstgeborene van Jakob: **Ruben**. 9 En de zonen van Ruben: Hanoeh, en Pallu, en Hezron, en Karmi.

10 En de zonen van **Simeon**: Jemuël, en Jamin, en Ohad, en Jachin, en Zohar, en Saul, de zoon ener Kanaänietische vrouw.

11 En de zonen van **Levi**: Gerson, Kehath en Merari.

12 En de zonen van **Juda**: Er, en Onan, en Sela, en Perez, en Zerah. Doch Er en Onan waren gestorven in het land van Kanaän; en de zonen van Perez waren Hezron en Hamul.

13 En de zonen van **Issaschar**: Tola, en Puwa, en Job, en Simron.

14 En de zonen van **Zebulon**: Sered, en Elon, en Jahleel.

15 Dit zijn de zonen van Lea, die zij Jakob gebaard heeft in Paddan-aram, met Dina zijn dochter; al de zielen zijner zonen en zijner dochteren waren drie en dertig.

16 En de zonen van **Gad**: Zijjon en Haggi, Schuni en Ezbon, Eri en Arodi, en Areli.

17 En de zonen van **Aser**: Jimna, en Jisva, en Jisvi, en Berija, en Sera, hun zuster; en de zonen van Berija: Heber en Malchiël. 18 Dit zijn de zonen van Zilpa, die Laban aan zijn dochter Lea gegeven had; en zij baarde Jakob deze zestien zielen.

19 De zonen van Rachel, Jakobs huisvrouw: Jozef en Benjamin. 20 En **Jozef** werden geboren in Egypteland, **Manasse** en **Efraïm**, die hem Asnath, de dochter van Potifera, den overste te On, baarde.

21 En de zonen van **Benjamin**: Bela, Becher en Asbel, Gera en Naäman, Echi en Ros, Muppim en Huppim, en Ard. 22 Dit zijn de zonen van Rachel, die Jakob geboren zijn, al te zamen veertien zielen.

23 En de zonen van **Dan**: Chusim.

24 En de zonen van **Nafthali**: Jahzeel, en Guni, en Jezer, en Sillem. 25 Dit zijn de zonen van Bilha, die Laban aan zijn dochter Rachel gegeven had; en zij baarde dezelve Jakob, **zij waren allen zeven zielen**.

26 Al de zielen, die met Jakob in Egypte kwamen, uit zijn heup gesproten, uitgenomen de vrouwen van de zonen van Jakob, waren allen zes en zestig zielen.

27 En de zonen van Jozef, die hem in Egypte geboren zijn, waren twee zielen. Al de zielen van het huis van Jakob, die in Egypte kwamen, waren zeventig.

De twaalf stammen verdeeld over zeventig mensen volgens de geslachtslijst die we hiervoor doorgenomen hebben, mochten zich in het land Gosjen in Egypte vestigen. Dit vruchtbare land kunnen we vanuit de Bijbel

op de landkaart van Egypte in de noordoostelijke Nijldelta plaatsen.

Van daaruit zijn ze in 1483 v. Chr. onder leiding van Mozes aan hun trek naar het beloofde land Kanaän begonnen. De geschiedenis van Israël en de Exodus halen we vandaag in de eerste plaats uit de Bijbel, uit de werken van Flavius Josephus en uit de Joodse overleveringen en legendes. Maar ook de Egyptologie levert via een revisie van de geschiedenis van de oudheid verrassende resultaten. De Exodus van de Israëlieten uit Egypte met de gepaard gaande plagen betekende een ware breuk in de Egyptische geschiedenis. Volgens de revisie van de geschiedenis van de oudheid waren het zogenaamde Oude- en Midden-Rijk in Egypte contemporain met elkaar en was er maar één tussenperiode: die van de Hyksos, die na de Exodus Egypte overrompelden en hun heerschappij over het Midden-Oosten vestigden.

In mijn uitgave Exodus van 2016 heb ik de exodus vanaf de Pesachweek dag per dag beschreven

Op 7 april 2018 of 15 nisan 4778 AM zal de Exodus exact 3500 jaar geschiedenis zijn.

Kroniek van koning Jerobeam I van Israël

De eerste koning van het tienstammenrijk van Israël was Jerobeam I. Zijn naam betekent: ‘vermeerdering van het volk’. Hij wordt in de Bijbel neergezet als **de zoon van Nebat** uit de stam van **Efraïm**. Zijn moeder was een weduwe met de naam Serua wat ‘melaats’ betekent. Volgens de Joodse overlevering was zij een weduwe die zich ter voorziening van haar levensonderhoud en voor dat van haar gezin diende te prostitueren.

Volgens de gangbare chronologie regeerde Jerobeam van het jaar 930 v. Chr. tot 901 v. Chr. Volgens de nieuwe chronologie zoals uiteengezet in mijn studie **TIJD en TIJDEN**, 2015, blz. 185, zit Jerobeam op de tijdsbalk verankerd van het najaar van 967 v. Chr. tot het voorjaar van 945 v. Chr. Een verschil van zo maar even zevenendertig jaar met de algemeen aanvaarde schikking van de Hebreeuwse koningen door de geleerde Edwin R. Thiele (1895/1986). Het gangbare jaartal 930 v. Chr. als het sterfjaar van Salomo en de daaropvolgende splitsing van het Verenigd Koninkrijk van Israël in twee delen is het resultaat van de chronologische herziening van de regeerperiode van de koningen van Israël en Juda door Edwin R. Thiele. Zijn dissertatie voor zijn doctoraatstudie: “The Mysterious Numbers of the Hebrew Kings”, werd in 1951 van de vorige eeuw gepubliceerd en wordt sindsdien algemeen beschouwd als de definitieve Bijbelse chronologie. Zijn jaartallen worden als een gevolg in heel wat studiebijbels gehanteerd wat het zelfs een aura van geïnspireerd zijn geeft.

De vraag is of het jaartal voor de splitsing van het verenigd koninkrijk van Israël correct is? Wanneer men onderzoek doet naar de geschiedenis van de Bijbelse chronologie blijkt dat in het recente verleden andere jaartallen voor de dood van Salomo en de splitsing van het koninkrijk gehanteerd werden. Het jaartal circa 975 v. Chr. bijvoorbeeld was het meest gangbare jaartal dat in Studiebijbels voor de publicatie van Thiele 's werk gehanteerd werd. Een verschil van vierenvestig jaar? Wat is de reden wat zulk een drastische inkorting van de Bijbelse chronologie schijnbaar nodig maakte? De enige reden was **de Assyriologie** en het publiceren van de Assyrische koningslijst gebaseerd op de Eponiemlijsten, in de jaren twintig van de vorige eeuw. Deze kronieklijsten liepen over een periode van 892 tot 648 v. Chr. en gingen ook over een belangrijke contemporaine periode in de geschiedenis van de koningen van Israël en Juda. Een eponiem zou een Assyrisch ambtenaar geweest zijn naar wie een bepaald jaar genoemd werd met in de lijst voor dat jaar een vermelding naar een belangrijke gebeurtenis zoals bijvoorbeeld een veldtocht, een pestziekte, het eerste regeringsjaar van een Assyrische koning, een zonsverduistering en andere. Hierbij ging men er vanuit dat de Eponiemlijsten volledig waren en er geen koningen ontbraken of verwijderd werden? De Assyrische eponiemlijst werd niet aan de Bijbelse chronologie gekoppeld maar aan een genoteerde zonsverduistering over Nineveh in het tiende regeringsjaar van Assur Dan ten tijde van het eponiem van Bur Sagale. De zonsverduistering over Nineveh werd astronomisch gedateerd in 763 v. Chr.

3000

998	997	996	995	994	993	992	991	990	989	988	987	986	985
5	6	7	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4

Sabbatjaar- en jubeljaartelling →

SALOMO

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

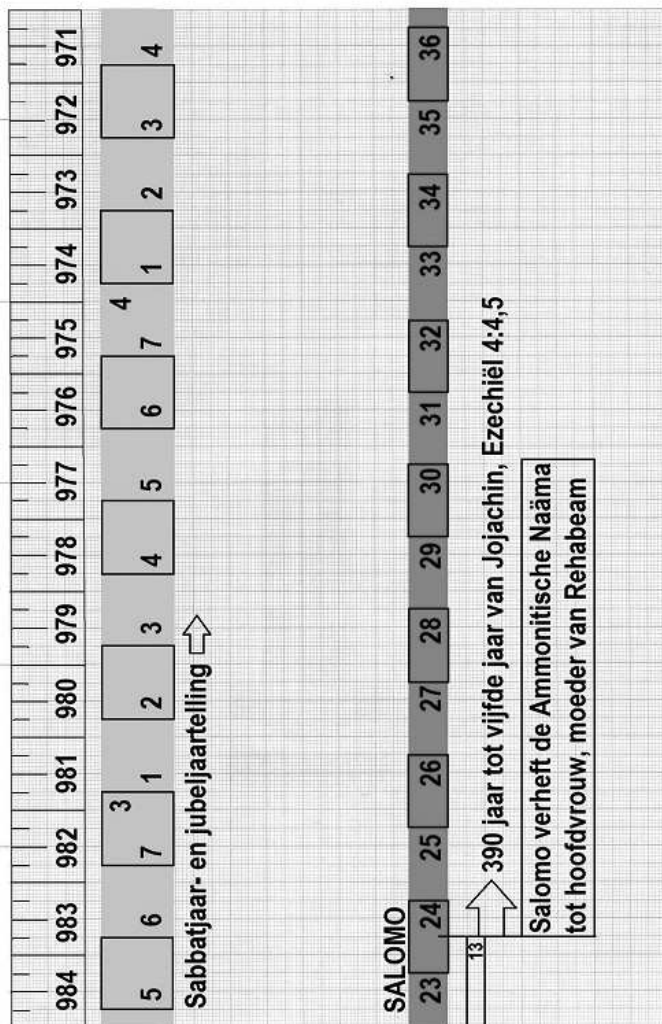
Tempel 7

1 Koningen 7:1 Maar aan zijn huis bouwde Salomo dertien jaren, en hij volmaakte zijn ganse huis. 2 Hij bouwde ook het huis des wouds van Libanon, van honderd ellen in zijn lengte, en vijftig ellen in zijn breedte, en dertig ellen in zijn hoogte, op vier rijen van cederen pilaren, en cederen balken op de pilaren.

1 Koningen 6:37 In het vierde jaar werd de grond van het huis des HEEREN gelegd, in de maand Ziv, 38 En in het elfde jaar, in de maand Bul, welke is de achtste maand (oktober/november), was dit huis voltoerd; naar al zijn stukken en naar al zijn behoren; **alzo heeft hij (Salomo) zeven jaren daaraan gebouwd.**

Dit jaartal werd dan ook het chronologische ankerpunt voor de andere vermelde gebeurtenissen en de regeringsjaren van de Assyrische koningen. De Assyriërs verwijzen enkele malen naar koningen van Israël en Juda. Zo vond men een Assyrische vermelding naar **een veldslag bij Karkar** tussen de Assyriërs en een geallieerd leger van Klein-Aziatische vorsten in het zesde regeringsjaar van Salmaneser III zoals vermeld in het eponiem van Daian-Assur. Aan de hand van het ankerjaar 763 v. Chr. dateerde men de slag bij Karkar in 853 v. Chr. De Assyriërs claimen hier tegen o.a. Achab van Israël gestreden te hebben. Twaalf jaar later in 841 v. Chr. vermelden de Assyriërs schatting ontvangen te hebben van Jehu van de dynastie van Omri van Israël. Het is vanaf het door de Assyriologie verkregen jaartal 853 v. Chr. voor de slag bij Karkar, dat terugrekenend het foutieve sterfjaar van Salomo in 930 v. Chr. bekomen werd (A Chronology of the Hebrew Kings, Chapter 3, Establishing Basic Dates).

De scheuring van het Verenigd Koninkrijk van Israël was het gevolg van de afgoderij van Salomo, bericht de Bijbel (1 Koningen 11:4). Het toppunt was de verkiezing door Salomo van de Ammonietische Naäma tot hoofdvrouw, de moeder van de latere kroonprins Rehabeam in zijn vierentwintigste regeringsjaar in 983 v. Chr. (zie TIJD en TIJDEN, blz. 211-21). **De ongerechtigheid van Israël** nam hier een aanvang, en de scheuring van het Rijk werd door de HEERE God



toen al aan Salomo aangekondigd. Het onmiddellijke resultaat was dat er tegenstanders tegen Salomo opstonden. Zo wordt er melding gemaakt van de Edomiet Hadad (1 Koningen 11:14), van Rezon uit Damascus en van **Jerobeam**, de latere koning van het tienstammenrijk. Allen moeten vluchten voor Salomo, maar vinden asiel in Egypte bij (1 Koningen 11:40) de koning van Egypte. Vooral het Bijbelboek 1 Koningen geeft heel wat informatie over deze periode. Zo wordt er vermeld dat Hadad zozeer de genegenheid van farao won, dat deze hem de zuster van zijn vrouw, de zuster van Tachpenes, de gebiedster, tot vrouw gaf. Dr. I. Velikovsky, een notoire revisionist van de geschiedenis van de oudheid, identificeert in zijn boek 'eeuwen in chaos', Tachpenes met de zuster van de vrouw van farao Ahmose van de achttiende dynastie. Zie TIJD en TIJDEN, blz. 217-219.

Het tijdstip van **Jerobeam** 's vlucht naar Egypte kan chronologisch goed gedateerd worden. Hij was door Salomo tijdens de werken aan de Millo te Jeruzalem **tot opzichter benoemd** van de gehele lichte van de stam Jozef. Een lichte die in de stad te werk gesteld was. Deze werken hebben dertien jaar in beslag genomen en volgden op de bouw van de tempel te Jeruzalem, dat zeven jaar jaar in beslag genomen had. Op de tijdsbalk bevinden we ons tussen de jaren 996 en 983 voor Christus. Jerobeam was toen nog een jonge man die door zijn moederweduwe opgevoed was. De naam van zijn moeder was Serua wat 'melaats' betekend. In de Bijbel hebben persoonsnamen altijd een bijzondere betekenis en zit er een verhaal achter. De Septuagintvertalers van

de derde eeuw v. Chr. noemden haar een prostitué. We kunnen vandaag alleen maar raden naar de jeugd van Jerobeam en zijn (mis)vorming als een gevolg van het vroege verlies van zijn vader en de kostwinning daarna van zijn moeder. Hij was als jongeman in ieder geval een flinke kracht en een goed arbeider die door Salomo opgemerkt werd en tot opzichter aangesteld (1 Koningen 11:26-28). Tijdens de werkzaamheden aan Jeruzalem waar Jerobeam als opzichter optrad, had hij zijn ontmoeting met de profeet Ahia (1 Koningen 11:29), die de scheuring van het rijk van Salomo aankondigde en Jerobeam's rol daarin. Zijn opstand tegen Salomo moet al tijdens de werkzaamheden begonnen zijn, aangezien Salomo hem zocht te doden. We moeten bedenken dat het gesprek van de profeet Ahia met Jerobeam tussen hen beide bleef en niet bekend aan Salomo was. De reden voor Salomo's vervolging van Jerobeam lag dus elders. Het juk van Salomo als werkgever was hard, zo staat het geschreven in 1 Koningen 12:44. Een juk waar de HEERE God Zijn volk nochtans voor gewaarschuwd had toen zij in de dagen van de Richter en Profeet Samuël om een koning verzochten, zoals de andere volkeren (1 Samuel 8:10-22). Het is het harde juk van Salomo dat de oorzaak van de opstand van Jerobeam werd en het gevolg van zijn vlucht naar Egypte, naar farao Sisak. In de Bijbel (1 Koningen 11:40) wordt de farao van Egypte nu voor de eerste maal bij naam genoemd. Daarvoor wordt alleen melding gemaakt van het laconieke: *'de farao'* van Egypte. De vlucht van Jerobeam I naar Sisak alias Thothmosis III gebeurde tussen 986 v. Chr., het sterfjaar van Thothmosis I, en 983 v. Chr., het

jaar van het einde van Salomo's bouwwerken te Jeruzalem.

De vijanden van Salomo waren welkom aan het hof van farao Sisak. Zo welkom zelfs, dat **Jerobeam** de oudste zuster van **Thekemina** tot vrouw kreeg. Haar naam was **Ano**. Deze informatie vinden we niet in onze Bijbel die op de Masoretische tekst gebaseerd is, maar halen we uit de Griekse Septuagintvertaling uit de derde eeuw v. Chr. Septuagint III Kings 12:24

*And there was a man of mount Ephraim, a servant to Solomon, and his name was **Jeroboam**: and the name of his mother was **Sarira, a harlot**: and Solomon made him head of the levies of the house of Joseph: and he built for Solomon Sarira in mount Ephraim; and he had three hundred chariots of horses: he built the citadel with the levies of the house of Ephraim; **he fortified the city of David**, and aspired to the kingdom, And Solomon sought to kill him; and he was afraid, and escaped to **Susakim king of Egypt**, and **was with him until Solomon died...***

*... And Jeroboam heard in Egypt that Solomon was dead: and he spoke in the ears of **Susakim king of Egypt**, saying, Let me go, and I will depart into my land: and Susakim said to him, Ask and request, and I will grant it thee. And Susakim gave to Jeroboam **Ano the eldest sister of Thekemina his wife**: she was great among the daughters of the king, and she bore to Jeroboam Abia his son: and Jeroboam said to Susakim, Let me indeed go, and I will depart.*

De Septuagint is een Griekse vertaling van het Oude

Testament dat teruggaat tot de derde eeuw voor Christus. Volgens de overlevering zouden zeventig Joodse geleerden aan de vertaling gewerkt hebben ten tijde van de regering van de Griekse koning over Egypte: Ptolemaeus II Philadelphus (285/246 v. Chr.) en deze Bijbel was bestemd voor zijn al maar uitbreidende bibliotheek van Alexandrië.

Het kan volgens mij niet anders zijn dan dat de Septuagintvertalers van de Hebreeuwse Bijbel op dat ogenblik in Egypte heel wat historisch genoteerde feiten ter beschikking hadden en dit aan de Bijbelvertaling hebben toegevoegd. Zij hadden toen toegang tot dezelfde bronnen die bijvoorbeeld Manetho de Egyptische historicus, enkele jaren later ten tijde van koning Ptolemeüs III voor de samenstelling van zijn Egyptische geschiedenis (zie Flavius Josephus, Tegen de Grieken, Boek I,73) zou gebruiken. Een werk dat samen met andere kostbare boeken definitief verloren ging bij de laatste brand van de bibliotheek van Alexandrië in 642 AD, toen de Arabieren Egypte onder de voet liepen.

Het verhaal van prinses Ano, de zuster van Thekemina de vrouw van Susakim of Sisak breng ik uitvoerig in mijn boek TIJD en TIJDEN, 2015, hoofdstuk: Prinses Ano, de Egyptische vrouw van Jerobeam, blz. 217-219. Het was Dr. Immanuel Velikovsky in zijn werk 'Eeuwen in Chaos', die me op de piste van prinses Ano zette. In hoofdstuk 4 van 'eeuwen in chaos' vindt men de verwijzing naar de Egyptische prinses Ano. Een naam die voorkomt op een bewaard gebleven vaas en identiek is met de naam die de Septuagint Vertaling van de Bijbel heeft voor de vrouw van Jerobeam, de eerste koning van het